

حق بر اشتغال پناهندگان افغانستانی در پرتو اسناد بین المللی

علی کریمی یوشانلونی

دانش آموخته حقوق بین الملل دانشگاه علوم قضائی و خدمات اداری

Alikarimi_law@yahoo.com

گزیده

حقوق پناهندگی به عنوان یکی از موضوعات مهم حقوق بشری به تاکید بر حمایت از پناهندگان و دسترسی آنان به حقوق ذاتی خویش می‌پردازد. حق بر اشتغال از جمله حقوق ذاتی پناهندگان در کشور پناه دهنده می‌باشد که به‌طور مساوی و بدون تبعیض صاحب آن می‌باشند. هدف اصلی این پژوهش بررسی حق بر اشتغال پناهندگان به خصوص پناهندگان افغانی بر مبنای معاهدات و اسناد بین‌المللی است. این پژوهش به روش تحلیلی انجام شده است. مبنای این تحلیل کنوانسیون 1951 ژنو در مورد وضعیت پناهندگان و پروتکل الحاقی 1967، اعلامیه جهانی حقوق بشر 1948، میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی 1966، اعلامیه اسلامی حقوق بشر 1990 می‌باشد. فلذا طبق این اسناد دولت‌ها می‌بایست حق بر اشتغال پناهندگان را به رسمیت شناخته و در دسترسی به این حق اهتمام کامل بورزند. در نتیجه پناهندگان افغانی که به جمعیت شان روز به روز افزوده می‌شود، از این قاعده مستثنی نبوده و طبق اسناد و معاهدات حقوق بشری دارای حق بر اشتغال هستند.

واژگان کلیدی: افغانستان، پناهندگی، حقوق بشر، حق بر اشتغال

جستار گشایی

پناهندگی در سرزمین دیگر دارای قدمت دیرینه‌ای می‌باشد. هرگاه انسان حیات خود را در خطر ببیند، جهت خروج از این شرایط و دستیابی به منافع مطلوب به پناهندگی روی می‌آورد. در این میان شماری از مردم